

سر دلبران در حدیث دیگران

حضرت فاطمه صرفاً دخت يك پیامبر نیست که برای خاطر ارتباط فرزندی با پیامبر، ارج و ارزشی داشته باشد. ایشان خود وارسته از هرگونه تعلقی، انسانی بزرگ است...

حضرت فاطمه صرفاً دخت يك پیامبر نیست که برای خاطر ارتباط فرزندی با پیامبر، ارج و ارزشی داشته باشد. ایشان خود وارسته از هرگونه تعلقی، انسانی بزرگ است که ابعاد شخصیتی‌اش همواره تحلیل می‌آفریند و همگان را مجذوب خویش می‌کند. درباره حضرت فاطمه (س) بزرگان بسیاری اظهار نظر کرده و در بیاناتی به گوشه‌ای از عظمت و بزرگی ایشان پرداخته‌اند.

فخر رازی

فخر رازی صاحب تفسیر بزرگ و معروف فخر رازی، در تفسیر آیه شریفه «#کوثر«، وجوه متعددی را نقل کرده است. یکی از این وجوه آن است که مراد و هدف از «#کوثر«، فرزندان پیامبر اسلام (ص) باشد. وی می‌گوید: «#شأن نزول این آیه، در رد تعبیر و شماتت دشمنان پیامبر اسلام (ص) بود. که می‌گفتند پیامبر «#أبتر« (یعنی بدون فرزند و بی‌دنباله و مقطوع‌النسل) است و هدف از این آیه آن است که خداوند متعال آنچه نسل پربرکت بر آن حضرت عنایت می‌کند که با گذشت زمان و سپری شدن ایام و اعصار، همچنان باقی می‌ماند. نگاه کن که چه تعداد از خاندان اهل‌بیت، کشته شده‌اند، ولی باز جهان پر است از اولاد و فرزندان خاندان رسالت. ولی از بنی‌امیه با آن همه کثرت تعداد و نفرات، اکنون هیچ فردی که قابل اعتنا، اهمیت و توجه باشد وجود ندارد. ولی بر آنان (فرزندان و اعقاب رسول خدا(ص) نگاه کن چه شخصیت‌هایی از علما و دانشمندان بزرگ مانند باقر(ع)، صادق(ع)، کاظم(ع)، رضا(ع) و امثال آنان، از خاندان رسالت، باقی مانده است».

توفیق ابوعلم

استاد توفیق ابوعلم که یکی از نویسندگان معاصر از پژوهشگران مصر است، کتابی تحت همین عنوان و نام زیبای «#فاطمه الزهرا« نوشته است که یکی از آثار قابل توجه در این زمینه است و خوشبختانه توسط آقای صادقی به فارسی نیز ترجمه شده است. وی در این کتاب می‌نویسد: «#فاطمه یکی از سازندگان تاریخ اسلام است. در عظمت شأن و رفعت مقام ارجمند او همین بس که او تنها دختر بزرگوار پیامبر بزرگ(ص) و همسر امام علی بن ابی‌طالب (ع) و مادر حسن و حسین(ع) است. در حقیقت او، آرام جان و سرور دل پیامبر خدا(ص) بود. زهرا، همان بانویی که میلیون‌ها آدمی را چشم و دل به سوی اوست و نام گرامی‌اش بر زبان ایشان است، بانویی که پدرش او را «#مادر پدر« می‌خواند. تاج کرامتی که پدر بر تارک دختر خویش نهاد، مستوجب تکریم است».

لوئی ماسینیون

مستشرق و پژوهشگر معروف فرانسوی، لویی ماسینیون که مدتی از عمر خود را وقف شناخت حضرت فاطمه زهرا(س) ساخته، در زمینه شناخت آن حضرت، با گام‌های تحقیق پیش رفته و تلاش و کوشش بسیار به عمل آورده است. وی رساله محققانه‌ای در مورد مباهله مسیحیان نجران با پیامبر اسلام(ص)، که در سال دهم هجری در مدینه صورت گرفت، نوشته‌ای که در آن نکته‌های جالب توجه فراوانی مطرح شده است. در آن رساله می‌گوید: «#اوراد و دعاهای ابراهیم(ع) از وجود دوازده نور که منشعب از فاطمه هستند خبر می‌دهد... تورات موسی(ع) از آمدن محمد(ص) و دختر پربرکت او، و دو آقازاده به مانند اسماعیل و اسحق (حسن و حسین) نوید می‌دهد... و انجیل‌های عیسی(ع) از آمدن احمد(ص) نوید می‌دهد و نیز بشارت می‌دهد که دختر پربرکتی خواهد داشت که دو پسر به دنیا می‌آورد... «

سلیمان کتانی

نویسنده مسیحی به نام سلیمان کتانی، درباره شخصیت زهرا(س)، شعر و حماسه به کار می‌برد، سمفونی احساساتش اوج می‌گیرد و بهترین شورها و عواطف شاعرانه را نثار او می‌کند... او در آغاز یکی از کتاب‌هایش می‌نویسد: «#فاطمه زهرا(س) مقامی والاتر از آن دارد که سندهای تاریخی و روایتی به سوی او اشاره کنند و گرامی‌تر از آن است که شرح حال گونه‌ها به جانب وی راهنما باشند. فاطمه (س) را همین چهارچوب کافی است که وی دختر محمد(ص) و همسر علی(ع) و مادر حسن و حسین(ع) و بزرگ بانوی جهان است» و در پایان کتابش می‌گوید: «#فاطمه، ای دخت مصطفی! ای روشن‌ترین چهره‌ای که زمین به خود دیده است تو جز دو نوبت برای زمین لبخند نزدی: يك بار در سیمای پدر، آن دم که در بستر آرمیده بود و تو را مژده قرب وصل می‌داد، لبخند زدی و

لبخندی دیگر، بدان هنگام گرداگرد لبان تو می‌گردید که جان بر لب داشتی و واپسین دم خویش را فروفرستادی... تو همیشه با محبت زیست کردی، تو با پاکی و پاکدامنی زیستی، برای پاکیزه‌ترین مادری که دو ریحانه زادی و پروردی و بر قامت آن دو جامه‌ای از بخشندگی پوشاندی... تو زمین را همراه با لبخندی استهزاآمیز رها کردی و به ابدیت پیوستی، ای دختر پیامبر! ای همسر علی! ای مادر حسن و حسین و ای بزرگ بانوی بانوان همه جهان‌ها و اعصار.

قندوزی

قندوزی نویسنده کتاب ینابیع‌الموده است و در این کتاب با اسناد خویش از ابن مالک روایت کرده است که: «#171 پیامبر اسلام هر صبح موقع نماز به در خانه فاطمه می‌آمد و آنان را به نماز فرامی‌خواند و آیه «#171؛ انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا» را تلاوت می‌کرد و این کار 9 ماه ادامه داشت. این خبر از سیصد تن از صحابه نقل شده است.»

عباس محمود عقاد مصری

عباس محمود عقاد مصری از متفکران عرب هم می‌گوید: در هر دیانتی چهره‌ای از زن کامل و ارزنده وجود دارد که معتقدان به آن دیانت در مقابل او تعظیم می‌کنند و او را بسان آیتی از خدا در بین آفریدگانش از زن و مرد می‌ستایند، وقتی در بین مسیحیان چهره حضرت مریم عذراء، مقدس است، در اسلام صورت فاطمه زهرا باید مقدس باشد.

احمد بن حنبل

احمد بن حنبل امام و پیشوای فقه اهل سنت، در جزء سوم مسند خود، با اسناد خاص خویش از مالک بن انس نقل کرده است: «#171؛ شش (در جایی دیگر 9 ماه آمده است) ماه بود که پیامبر اسلام، هر روز هنگامی که به نماز صبح می‌رفتند، از درب خانه فاطمه عبور می‌کردند و می‌فرمودند: «#171؛ نماز! نماز! ای اهل بیت...» و آنگاه آیه «#171؛ انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا» را تلاوت می‌فرمودند.»

خطیب بغدادی

خطیب بغدادی، احمد بن علی مورخ و محقق سنی مذهب قرن پنجم، در تاریخ معروف خود، «#171؛ تاریخ بغداد او مدینه الاسلام» در قسمت شرح حال حسین بن معاذ، با سندهای خاص خود از عایشه نقل می‌کند که از پیامبر اسلام (ص) نقل کرده است: «#171؛ هنگامی که هنگامه روز محشر برپا می‌گردد، ندا درمی‌دهند که ای انبوه مردم! سرهای خود را پایین‌تر بگیرید تا فاطمه، دختر پیامبر اسلام عبور کند.» و در نقل دیگری آورده است: ندادهنده‌ای در روز محشر ندا درمی‌دهد: «#171؛ چشمان خود را بپوشانید تا فاطمه دختر محمد(ص) عبور کند.»

دکتر علی ابراهیم حسن

دکتر علی ابراهیم حسن از دیگر متفکران عرب هم می‌گوید: زندگانی حضرت فاطمه (س) صفحه برجسته‌ای از صفحات تاریخ را تشکیل داده است. در آن صفحه چهره‌های گوناگونی از بزرگی و عظمت را مشاهده می‌کنیم، او همچون بلقیس یا ... نیست که عظمت خود را از تخت بزرگ و ثروت کلان و زیبایی کم‌نظیر خود داشته‌اند و شهادتش در اعزاز و رهبری لشکرها و فرماندهی بر مردان است، بلکه ما در مقابل شخصیتی قرار گرفته‌ایم که توانسته است هاله‌ای از حکمت و شکوه را بر پهنه گیتی بگستراند، حکمتی که به کتاب‌ها و فلاسفه و دانشمندان برنمی‌گردد، بلکه تجربه‌هایی است از روزگار مملو از دگرگونی‌ها و پیش‌آمدهای ناگهانی، شکوهی که از فرمانروایی و ثروت برنخاسته بلکه از درون روح و اعماق جان او نشأت گرفته است...